

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

32. Hyperides.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ρικός, & φιλαλήθης, & παρρησιαστικός, οὐ μὴν ἀσεβὴς οὐδὲ ἠδύς, ἀλλ' ἀναγκαστικός, τούτοις χεῖρ ἔχων μέγιστα τὰς δυνάμεις. Est ubiq; fufus, elatus, grauis, & rotus acculatorius, veritatis amās, & in dicendo magna libertate, nō est vrbānus, aut suauis, sed feruus, & ad grauitatis exemplar, omnibus propositus.

Demosthenes.

CAPVT XXXI.

Manibus date lilia plenis; hic est Demosthenes: dixi omnia; quid requiris? Ignorat an sole collustrerit mundus, qui Demosthenē ignorat: huius commemorato nomine, statim maxima eloquentiæ consummatio audientis animo oboritur, nec immeritō; cunctos enim illos Atticos tenues, & circumspectos, vi, subtilitate, impetu, cultu, compositione superauit; nihil Lyfiæ subtilitate cedit, nihil argutijs, & acumine Hyperidi, nihil lenitate Æschini, & splendore verborum; nihil acutē inueniri potuit in eis causis, quas scripserat; nihil (vt ita dicam) subdole, nihil veritate, quod ille non viderit: nihil subtiliter dici, nihil presē, enucleatē, quo fieri possit aliquid limatius: Omnes, vt in liide colotes, sic in Demosthene virtutes, λαμπρότεροι ἢ τῶ μεγέθει, σφιδρές ὅ τῶ πνεύματι, οὐκ ἀφρονέστεροι ὅ τῶ ὀνομασίῳ ἐγκράτειαν, πικρῶτά τε & ἀλλομαγίαις τὸ σχηματικὸν μόνος εἶτ' ῥητόρων ἐμψυχον δυσφορήλατον παρ' αἰετὸν λόγον. solus Oratorum habuit animatam, non mallo fabricatam orationem. Ad summum, cum Clemente Alexandrino concludamus: si quis Isomacho studuerit, agricola fiet: si Lampidi, nauclerus: si Charidemo, Imperator: si Simoni, eques: si Crobylo, coquus: si Perdici, caupo: si Archelao, saltator: si Homero, poeta: si Pythoni, vitiligator: si Demostheni, orator: si Chrylippo, dilecticus: si Aristoteli, physicus: & philosophus, si Platoni: si Christo, τελείως καλεῖται τὴν εἰκόνα ἢ διδασκάλος ἐστὶν σαρκί περιπολῶν θεός, ad imaginem magistri perficitur in carne circumiciens Deus. Hæc summi authores de Demosthene, sed nos plenius eius vitia, & virtutes in Ciceroe examinauimus.

Val. Max. l. 8. c. 6.

Quint. l. 12. c. 10.

Cicero in Orat. & Bruto.

Leosthenes apud Lucian. in ep. com Demosth.

Hyperides.

CAPVT XXXII.

Cum Lycurgo floruit Hyperides Orator non ignobilis, qui Rempub. eo tempore administrabat, quo Antipater rerum potitus est, quem cum eius legati apud Athenienses miris efferrent laudibus, & Optimum identidem appellarent. Nouimus (inquit) Antipatrum optimum, sed a. mino optimo nihil nobis opus est. Tandem cum in eius venisset potestatem, totus sibi linguam dentibus concidit, ne consilia Reipub. proderet, & hostis libidini vitam tradidit. Fertur tanta fuisse dicendi copia, & venustate, vt à multis Demostheni antepone retur, à Dionysio Halicarnasæo iudicatur, χεῖρ ἔχει μείζους, καὶ ῥητόρων ἀπλοῦς, τῶν ἀπὸ λακταῶν δυνάμει, Venetibus affluens, qui eū simplex videatur, vi, & grauitate non caret: à Quintiliano dulcis imprimis, & acutus memoratur, sed minoribus causis utilior, aut certe magis par. Quodd si numero, nō veritate (inquit Longinus), perfectiones Oratoris ponderentur, rebus omnibus Demosthenem superabit: est enim eo vocalior, & plures virtutes habet, penē summus in omnibus, instar quæstionis: Nam præterquam, quod omnes, compositione tamen excepta, imitatur Demosthenis virtutes, etiam Lyfiacas Veneres eximias habet: quippe molles facit orationis commissuras, neque omnia eodem ordine, tenoreque, vt Demosthenes dicit, sed mores exprimit cum suauitate tenuiter condita. Incredibiles sunt in eo vrbānitates, excelsa generositas, Ironiæ aptæ, sales non infaceti, nec secundum Atticos illos, remoti, multum comici lepōris, & cum sagaci ioco stimulus, & inimitabilis in omnibus venustas. In mouenda verò miseratione acer est, & sibi instans, in fabulis exponendis fufus, in narrationibus fluens, in pompis summus, ad summum in omnem partem flexibilis. Hæc de Hyperide Longinus. Hermogenes tamē in eo arguit, μὴ σφόδρα εὐ τῶ χροιάσει τε καὶ ἠθικῶ καὶ λέξις ἀμελέσει. Vicia ex Hermog. Quod morum non habeat ad eō putam temperiem, & in verborum delectu sit negligentior.

Hyperidis acumen.

1 in eius, & venustas.

Hyperidis ornamenta ex Longino.

Vicia ex Hermog.

Dinar.